

Romania

București, 2018

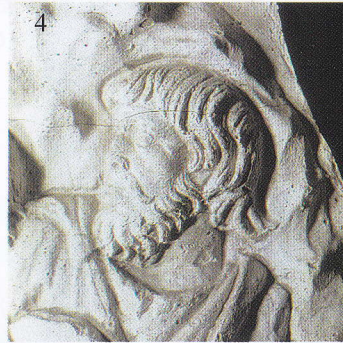
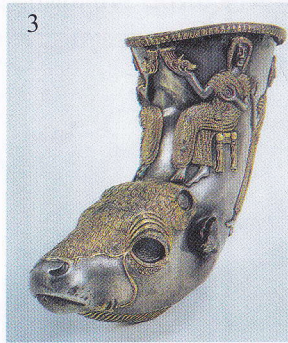

罗马尼亚所有县的历史博物馆都展出从公元前六万年开始的原始石制或骨制武器和工具。一些宗教饰品和小雕像可以追溯到**公元前7000年**的新石器时代(1)。在穆列什的特尔特里亚(Tărtăria)发现的**公元前5200年**前的烧制黏土板(2)上的文字一千年后被用于苏美尔语字母,被认为是世界上第一个书写符号。

青铜器和铁器时代是考古挖掘的一个丰富时代(3-银爵)。

在**公元前50年**,伟大的国王布雷比斯塔(Burebista)统一了一个强大的杰特-达契亚(Geto-Dacian)国家,当时的领土面积比今

現在、ルーマニア国内にある多くの歴史博物館では、紀元前60000年のものとされる骨角器や石器が展示されています。展示品の中には紀元前7000年から始まった新石器時代に作られた装飾品や宗教的な像①もあります。タタリア地方のムレシュ川で発見された紀元前5200年の粘土板②には、その1000年後から使用されるはずのシュメール語が刻まれており、そのため世界最古の文字だと考えられています。ルーマニアの青銅器時代は考古学を象徴する数々の発見があります(③銀杯)。ブレビスタ王は紀元前50年に、今のルーマニアの国

天的罗马尼亚面积更大。向西延伸至多瑙河中游,西北至斯洛伐克山脉,南至巴尔干山脉,东至尼斯特鲁河和黑海。萨米泽杰图沙(Sarmizegetusa)是一个位于格勒蒂什蒂(Grădiștei)山脉的堡垒,其防御工事系统面积达200平方公里,曾经是古老的达契亚国的首都。

公元101-102年和公元105-106年由图拉真皇帝率领的大军同达契亚国王德切巴尔进行交战之后,罗马人占领了达契亚南部部分地区,包括首都,成为乌尔皮亚-图拉真-萨米泽杰图沙地区。罗马人从萨尔杰查河(Sargeția河,后来的索梅什河someș)流域获取了大量的达契亚财宝,估计约165000公斤黄金,331000公斤银(4-公元113年图拉真在罗马建立的凯旋柱上雕刻的达契亚人的画面)。罗马攻克达契亚意味着建造民用和军事兵营,纪念性建筑物,道路,开采矿山,并同当地行政领导组建政治-行政组织。野蛮性入侵削弱了罗马帝国的实力,罗马军队于**公元275年**撤出达契亚,但同达契亚在商业和文化上联系一直没有停止过。尽管如此,罗马尼亚语的拉丁字母不能只通过罗马帝国对达契亚的统治加以证明,罗马帝国对达契亚的统治历时仅为165年,其疆域只占达契亚领土的14%,罗马尼亚语在各省非凡的统一就连语言学家也对此未做出尚未圆满的解释。传统上,当地居民皈依基督教始于公元一世纪,当时耶稣基督的门徒安德烈在南部的多布罗加地区传教。

公元3-6世纪期间,在达契亚这块领土上有42位主教,拥有教会学校,他们都是具有博大精深的作家,在后来的普世文学中被广泛的应用。

土よりも大きく、強大なジト・ダキアを建国しました。その国土は西は中央ドナウ、北はスロバキア山脈、南海はバルカン山脈、東はドニエステルと黒海まで広がるほどでした。その首都であるサルミゼゲトゥサはグラディシュテア山脈にある200kmにも及ぶ武装要塞でした。西暦101-102年と105-106年の間には、ローマ皇帝トラヤヌスがダキアのデケバルス王に宣戦布告した後、ローマ帝国は南ダキアを占領し、その首都の名前をウルピア・トラヤーナサルミゼゲトゥサ・レジアと命名しました。その後、ローマ帝国はダキアの宝である約165000kgの金と331000kgの銀をサルジェツィア川(現在のソメシュ川)から発掘しました。(④-ダキアの人々によって巨大な柱に刻まれたトラヤヌスの像)。ローマ帝国の統治下でのダキアでは、巨大な軍営が敷かれ、大建造物、道や鉱山、ローマ式の行政組織、知事を持つ自治体が導入されました。西暦275年異民族の侵攻によりローマ軍はダキアから退けられましたが、その後の交易と文化的な繋がりは保たれました。しかし、ダキア国土のたった14%だけを統治し、165年続いたローマ帝国の影響だけではルーマニア語がなぜラテン語系の特徴を持つのかは説明することができません。そして、未だルーマニア語の起源は明らかになっていません。伝記によると、南ドブロジャの伝道師であるアポストル・アンドレイは西暦元年にダキアでキリスト教の布教活動を始めました。

ダキアには3世紀から6世紀の間に42の司教が管轄する区域がありました。すべての区域にはそれぞれ、優秀な学生を育てるための学校があり、現在も文学界において著名な作家を何人も輩出しました。

루마니아의 대부분의 모든 도(道)에 있는 역사 박물관은 기원전 60000년부터 시작된 돌과 뼈로 된 원시 무기와 도구를 전시해 놓고 있습니다. 일부 장식품과 종교적 동상들은 기원전 7000년 이상된 신석기 시대로 거슬러 올라갑니다 (1). 기원전 5200년에 사용된 것으로 알려진 무레쉬(Mureş)의 떠르타리아(Tărtăria)에서 발견된 점토판 (2)에 새겨진 문형은 천 년 이상 수메르어 알파벳으로 사용된 것으로 여겨지고 있으며 세계에서 처음으로 쓰여진 문형으로 간주됩니다.

청동과 철의 시대 유물은 고고학 발굴 (3 - silver rhyton)에 의해 풍성하게 나타나고 있습니다.

BC 50년. 위대한 부르비스타 왕 (Burebista)은 오늘날의 루마니아보다 더 큰 영토를 가진 강력한 게토 - 다치아 국가를 통일했습니다. 서쪽으로는 다뉴브 강 중앙, 서북쪽으로는 슬로바키아 산, 남쪽으로는 발칸 산맥, 동쪽은 니스트루 (Nistru)와 흑해로 까지 이어져 있었습니다. 수도 Sarmizegetusa는 Grădiște 산맥에 위치한 요새로 200 평방 킬로미터에 걸쳐 요새화가 이루어졌습니다.

서기 101-102 및 105-106의 전쟁 이후, 트라이안 황제가 다치아 족의 대제왕 왕을 상대로 수행 한 전쟁에서 로마인들은 다치아의 수도 및 남부 지역 일부를 점령함으로써 율피아 트라이안 사르미제게투사(Ulpia Traiana Sarmizegetusa) 되었다. 이후 로마인들은 다치아 족의 보물인 Sargeci 강 (지금의 Someş 강)에서 165,000 kg의 금과 331,000 kg의 은(4 - AD 113. 로마의 트라이안 황제가 전쟁에서 승리하여 세운 기념에 세워진 다치아인)을 캐내었습니다.

다치아에서의 로마의 지배는 군부와 민간인 성, 기념비적인 건물, 도로, 광산 개발 및 행정관의 지휘하에 정치 - 행정 조직의 등장을 의미했습니다. 하지만 약탈적인 침략은 로마 제국을 약화 시켰는데, 로마 제국은 결국 275년에 다치아에서 군대를 철수시켰다. 그러나 상업적, 문화적 유대 관계는 끊이지 않았다. 그러나 루마니아 언어의 라틴적 요소는 단순히 로마의 다치아 지배에서만 국한되지 않는 데 이유는 로마의 다치아 지배는 단지 전체 다치아 지역의 14% 였고 그 기간도 165년 동안이었습니다. 모든 루마니아 지역에서 찾아지는 루마니아어의 특별한 조합, 특성은 아직도 언어학 자들에서도조차 만족스럽게 설명되지 않고 있습니다.

전통적으로, 루마니아 지역의 기독교화는 남부 도브로지아에서 설교 한 사도 앤드류(Andrei) 시대의 서기 1세기 초반부터 시작되었습니다.

서기 3세기 - 6세기, 다치아 지역에는 교회 학교와 42 명의 주교가 있었으며, 그중에서 범 세계 문학의 시대를 이어받은 학자와 작가들이 생겨났습니다.

서기 4세기 - 9세기, 고트족, 훈족, 슬라브족, 아바르족은 다키아 영토를 건넜으며 그 중 일부는 지역 주민들에 의해 흡수되고, 다른 일부는 판노니아 평원과 다뉴브 강 남쪽에 정착하였습니다.

서기 9세기 이후, 시대는 이제 바야흐로 트란실바니아와 바나트의 젤루 (Gelu), 글라드 (Glad), 메누모루트 (Menumorut)를 지도자로 세우게 되었으며, 1230년에 하제굴루이(Hătegului) 지역의 지도자인 리토보이 (Litovoi)를 세워 헝가리 왕국의 침략에 저항하였습니다.

12세기 후반, 트란실바니아 공국이 헝가리의 지배하에 자치국으로

모자오니 ההיסטוריה של מחוזות רומניה מצגים כלי נשק וכלי בית פרימיטיביים עשויים אבן ועצם החל מ-60000 שנים לפה"ס. דברי קישות אחאדים ופסלים בעלי אופי דתי נוצרו בתקופה הנאוליתית, החל משנות ה-7000 לפה"ס (1). טבניות טין שרוף (2) נמצאו בטרטריה על נהר המורש והתיארו ל-5200 פנה"ס רשומות אותיות העתיקות לשמש בכתוב שומרית כעברן אלף שנים; הסימנים הללו מחושבים להיות הראשונים בעולם.

תקופת הברונזה והברזל מיוצגות היטב ע"י ממצאים ארכיולוגיים (3 - כלי כסף, בצורת ראש של חיה).

בשנת 50 לפה"ס, המלך הגדול בורביסטה יחד מדינה ג'טו-דאצ'ית חזקה, מדינה אשר שלטה על שטח גדול מרומניה של היום; מערבה היא הגיעה עד לדנובה הבינונית, צפון-מערבה עד להרי סלובקיה, דרומן עד להרי הבלקנים, מזרחה עד לנהר הניסטר והים השחור. הבירה סרמיסג'טוזה היתה למבצר בהרי גראדישטה 'בעל מערכת ביצורים שהתפשטה על שטח של 200 ק"מ ר'.

לאחר המלחות של השנים 101-102 ו-105-106 לסה"נ של הקיסר טריינוס נגד המלח הדאצ'י דצ'בל, הרומאים תפסו חלק מדרום דאצ'יה, כולל את עיר הבירה אשר הפך לאולפיה טריינה סרמיסג'טוזה. הרומאים הוציאו ממי הסארג'צה (הנהר סומש) אוצר ענק דאצ'י, אשר משקלו מוערך ל-165000 ק"ג זהב ו-331000 ק"ג כסף (4 - דאצ'ים חצובים על טור הניצחון של טריינוס שחונך ברומי בשנת 113 לספה"נ). השליטה הרומאית בדצ'יה סימן בניית קסטרות צבאיות ואזרחיות, מבנים מונומנטליים, דרכים, כרייות ואירגון מנהלי עם ערים בהנהגת מושלים. גלים של פלישות ברבריות החלישו את האימפריה הרומאית, וזאת נסוגה מדצ'יה בשנת 275 לסה"נ אך קשרי המסחר והקשרים התרבותיים לא חדלו. למרות זאת, לא ניתן להסביר את האופי הלטיני של השפה הרומנית ע"י השליטה הרומאית בדצ'יה למשך 165 שנים, על 14% משטחה; הזהות יוצאת הדופן של השפה הרומנית, בכל המחוזות הרומניות טרם הוסברה ע"י הבלשנים באופן המשביע רצון.

התנצרות האוכלוסיה החלה עוד במאה הראשונה לסה"נ, ע"פ המסורת, ע"י השליח אנדריי, אשר הטיף בדרום דוברוג'ה.

בין המאות 3-4, על שטח דצ'יה ידועים 42 קהילות הגמנויות, עם בתי ספר דתיים ומתוכם עלו סופרים מושכלים והם הוכרו ע"י הספרות העולמית.

במאות 6-9, הגוטים, ההונים, הסלונים, האברים עברו על שטח דצ'יה - חלקם נקלטו ע"י האוכלוסיה המקומית ואחרים התיישבו בשדות פנוניה ולדרום הדנובה.

החל מהמאה 9 לסה"נ, המקורות מצביים על המנהיגים הצבאיים ג'לו, גלאד ומנומורוס מ טרנסילבניה ומבנט ומאוחר יותר, ב-1230, על הנסיך השליט ליטווי מארץ האצז והוא התנגד לנסיכויות השתלטות של המלכות ההונגרית.

בסוף המאה 12 נוסדה הנסיכות ה טרנסילבניה והיא שמרה, במסגרת ההונגרית, אופי אוטונומי מובהק.

במאה 14, באסרב 1 הצליח לאחד את הגושים הפוליטיים הרומניים בין הרי הקרפטים לבין הדנובה, תחת השם ולאכיה. במולדביה התגבשה מדינה רומנית

公元4-9世纪，哥特人，匈奴人，斯拉夫人，阿瓦尔来到达契亚这块领土，一些人被当地人同化，另外的一些人在潘诺尼亚平原和多瑙河南部地区定居下来。

公元9世纪初。编年史将其军队领导称为格鲁，特兰西瓦尼亚和巴那特的格拉德和枚摩鲁特，1230年哈采格国的大公利托沃伊，他们对匈牙利王国的征服进行顽强的抵抗。

公元12世纪初形成了特兰西瓦尼亚公国，当时处在匈牙利王国的统治之下，实行自治。

公元14世纪，巴萨拉布一世成功地将喀尔巴阡山脉和多瑙河之间的罗马尼亚政治形体统一在罗马尼亚公国的名下。在波格丹的领导下，另一个罗马尼亚中世纪公国-摩尔多瓦公国建立。罗马尼亚公国主教区于1359年建立，摩尔多瓦公国主教区于1382年建立，从而巩固了面对天主教入侵的普世正统教会，使这两个国家的宗教合法化。

1366年，匈牙利对特兰西瓦尼亚的反应迫使罗马尼亚贵族皈依天主教或放弃高贵的特权。因此，通过皈依天主教，罗马尼亚人扬库·胡尼多阿拉被接受为特兰西瓦尼亚公国大公（1441-1456），他的儿子马蒂亚什·科尔文为匈牙利国王。

从公元14世纪开始，奥斯曼帝国在该地区的势力达数百年之久，但罗马尼亚公国和摩尔多瓦公国保持了政治-行政实体和宗教。在奥斯曼帝国的保护下，特兰西瓦尼亚是一个自制地区，而周边国家：南斯拉夫，保加利亚，匈牙利成为奥斯曼帕夏统治的省份。

公元15-16世纪，老米尔恰（5），弗拉德·采佩什，内戈·巴萨拉伯成为罗马尼亚公国的大公；善良的亚历山大和斯特凡大公（6）成为摩尔多瓦公国的大公，在他们的带领下同奥斯曼大军进行了光辉的战斗，保卫国家的边界，同时，保护了整个基督教世界免受奥斯曼帝国的入侵。他们都是外交官，同时也是城市，教堂和修道院的创建者，他们的业绩写在编年史中，成为罗马尼亚文学的枕边读物。

公元1600年，蒙特尼亚公国大公勇敢的米哈伊（7）成功地将罗马尼亚的各公国第一次实现统一，即：特兰西瓦尼亚公国，罗马尼亚公国和摩尔多瓦公国，其疆域几乎覆盖了整个古达契亚王国的领土。1601年，勇敢的米哈伊造人背叛和谋杀，但他仍然是罗马尼亚人历史中团结和独立的象征。

公元十七世纪，罗马尼亚公国的大公有：马岱·巴萨拉伯，谢尔班·坎塔库兹诺和康斯坦丁·布伦库维亚努；摩尔多瓦公国大公有瓦西里·鲁普，这几位大公除了建立修道院之外还建立了首批印刷厂和罗马尼亚语学校。与此同时，建筑被定为罗马尼亚风格，这种建筑风格处在文艺复兴和巴洛克之间，受到东方建筑的影响。

公元18世纪是奥斯曼帝国帕纳里奥统治时期。尽管如此，一些希腊大公在社会生活的某些部门进行了改革，如文化方面。

由图多尔·弗拉蒂米雷斯库领导的1821年革命再次带来了对土地的统治。在奥斯曼帝国的实力逐渐削弱的背景下，强烈的民族之风再次活跃起来。

1829年，通过阿德里安诺波尔和平条约，两个罗马尼亚公国处在俄罗斯的占领之下，丧失了巴萨拉比亚领土。在俄罗斯监管的罗马

4世纪から9世紀にかけてダキアではゴート人、フン族、スラブ人やアバル人たちが混ざり合い、地元の住民たちに同化していく者たちもいれば、パノニア平地や南ドナウ川に定住する人たちもいました。

9世紀に入り、年代記によると、トランシルバニアとバナット軍のリーダー・ジェル、グラドとメヌモルトで、1230年からハツェグ国のリトヴォイ公はハンガリー王国の侵攻に対して、堅固な抵抗を続けました。

その結果、12世紀後半にはトランシルバニア王国はハンガリー王国の影響下でも自治権を保つことができました。

14世紀に入り、バサラブ1世がカルパティア山とドナウ川の間でルーマニアを統一することに成功したため、ルーマニアにワラキア地方を起こしました。モルドヴァ公国がボグダン公により現モルドヴァ地方に建国されました。カトリック教会の普及を阻止し、宗教の正当性を強化するため、キリスト教の統一を目指す正教会によって1359年ワラキア地方に、1382年にモルドヴァ地方でキリスト教正教会の基礎が固められました。

1366年、トランシルバニアでハンガリー人たちはルーマニア人貴族にカトリック教へ改宗するか貴族階級の特権を放棄するように強制しました。

14世紀からオスマン帝国がヨーロッパで勢力を徐々に伸ばしましたが、ワラキアとモルドヴァは政治的、行政的、宗教的に国を保つことに成功しました。近隣諸国であるセルビアとブルガリア、ハンガリーがオスマン帝国の一部に取り込まれたにも関わらず、トランシルバニアはオスマン帝国の保護下で自治権を保ちました。

15世紀から16世紀にかけて、モルドヴァからミルチャ老公⑤や串刺し公、ヴラド・ツェペシュ、ネアゴエ・バサラブ、ワラキアから心優しきアレクサンドル・チェル・ブン王とシュテファン大公⑥がオスマン帝国の侵略から国土とキリスト教世界を守る目的のもと、いくつもの戦いを繰り広げました。彼らの功績はルーマニア文学の様々な本に記されています。

1600年には、勇敢なミハイ公⑦が、ルーマニア史上初3つの地方トランシルバニア、ワルチア、モルドヴァを統一することに成功し、その領土は、かつて存在したダキアの国土と同じくらい広大なものでした。統一を成し遂げた翌年1601年、ミハイ公は裏切られ殺害されましたが、彼は今でも統一と独立の象徴としてルーマニア史に名を残しています。

17世紀に入るとワラキア地方のマテイ・バサラブ、シェルバン・カンタクジノとコンスタンティン、モルドヴァ地方からヴァシレ・ルプたちが修道院内に印刷機とルーマニア語の学校を設けました。ルネサンスやバロック様式、東洋美術の影響を受けてルーマニア様式の建築が起こりました。

18世紀に、ファナリオティスはオスマン帝国から任命されたモルドヴァの支配者であったにも関わらず、ギリシャの支配者たちは様々な社会的、文化的改革を進めました。

トゥドール・ヴラディミレスクが率いた1821年の改革では、モルドヴ

형성되었습니다.

14세기, 바사라브 1세는 카르파치 지역과 다뉴브 지역을 통합하여 바라 로브네아스커(Wallachia)라는 이름으로 루마니아 정치 세력을 통일했습니다. 또 다른 하나의 루마니아 국가는 Bogdan의 지도력하에 볼도바에서 형성되었습니다. 1359년에 왈라키아 수도권과 1382년에 볼도바가 창립됨에 따라 가톨릭 공세에 직면하게된 이 두 지역은 정교를 국교로 합법화 하였습니다.

1366년에 트란실바니아의 헝가리는 귀족들에게 카톨릭으로 개종하기를 거부하 했으며 이를 거부하며 귀족으로서 누리는 모든 특권을 포기해야 했습니다. 일례로 트란실바니아의 지도자였던 (1441-1456) 루마니아인 쿠투 테 후네도아레아와 그의 아들인 마티아스 코르빈, 후에 헝가리의 왕이된, 은 카톨릭으로 개종하였습니다.

14세기 초, 오스만 제국은 수 백 년 동안이 지역에 대한 권위를 주장했으나 왈라키아와 몰도바는 그들의 정치 - 행정 및 종교 단체를 유지하였습니다. 또한 트란실바니아는 터키의 관할하에서 자치권을 유지하였으나 인근 국가 - 유고슬라비아, 불가리아, 헝가리 - 는 자주권이 없는 터키의 직접 통솔하에 놓이게 되었습니다.

15세기 - 16세기, 왈라키아 공국의 통치자였던 미르체아 켈 버트르 (5), 블라드 체페슈 그리고 네아고에 바사라브, 또한 몰도바 공국의 통치자였던 알렉산드루 켈 분, 쉬테판 켈 마레 (6)는 당시 막강한 군대를 가진 터키에 맞서 지역을 수호하였으며 자신들의 종교(신앙)도 지켜나갔습니다. 그들은 모두 외교관, 요새 건설자요, 교회 및 수도원 창시자였으며, 지금 루마니아 문학에 남아있는 연대기의 주인공들입니다.

1600년, 왈라키아의 통치자 미하이 비테아주 (7)는 최초로 루마니아를 통일하게 됩니다: 이 통일 국가는 과거 전 다치아 지역을 포괄하는데 바로 트란실바니아, 왈라키아, 몰도바 입니다. 1601년 통치자 미하이는 암살되었지만 아직까지 루마니아 역사에서 통일과 독립의 표상으로 남아있습니다.

17세기, 왈라키아 공국의 통치자 미하이 바사라브, 쉘르반 칸타쿠지노, 콘스탄틴 브른코베아누 그리고 몰도바의 통치자 바실레 루푸는 수도원 외에도 루마니아 최초로 인쇄 및 학교를 건설하였습니다. 동시에 건축은 르네상스와 바로크 양식의 합성인 동양적 요소가 담긴 고유의 루마니아 양식이 생겨납니다.

18세기, 오스만 제국이 임명한 파나리오테스의 시대로 일부 그리스

아חרת, תחת מנהיגותו של בוגדן. הקמת המטרופוליטנים של ולאכיה ב-1359 ושל מודביה ב-1382 חיזק את הדת הנוצרית-אורתודוקסית מול ההתקפה הקטולית וביסס, מבחינה דתית, את שתי המדינות.

התגובה ההונגרית משנת 1366 חייב את האצילים הרומנים לעבור לקטוליות או לוותר על זכויותם כאצילים. כך, ע"י מעבר לקטוליות, יאנקו דה הונדוארה הוכר כנסיך טרנסילבניה (1441-1456) ובנו מטיאס קורוין - מלך הונגריה.

החל ממהא 14, האיפריה העותומנית עלתה ככה סמכותי באזור למשך מאות שנים, אך ולאכיה ומולדביה שמרו על ישותם הפוליטי-מנהלי ודתי. טרנסילבניה היתה אוטונומית תחת העותומנים, והארצות מסביב - יוגוסלביה, בולגריה, הונגריה - הפכו ליחידות מנהלות ע"י פאשא עותומני.

החל מהמהא 15-16, הנסיכים מירצ'ה צ'ל בטרנאו ("הזקן") (5), ולד צפס ("המשפד") ומאגוא בסרב בולאכיה, אלכסנדר צ'ל בון ("הטוב") ושטפן צ'ל מארה ("הגדול") (6) במולדביה נהלו קרבים מפוארים נדד מצביאים טורקים גדולים, להגנת גבולות ארצותיהם, ובאותו הזמן להגנת הנצרות כולה. הם היו באותה מידה גם דיפלומטים, מיסדי טירות, כנסיות ומנזרים והורו על כתיבת תולדות היסטוריות, כתובין שנשארו כספרים ראשיים בסיפורת הרומנית.

בשנת 1600 הנסיך הולאכי מיהאי ויטאזו ("ההמייץ") (7) הצליח לאחד בפעם הראשונה את הנסיכויות הרומניות: טרנסיוניה, ולאכיה ומולדביה - איחוד של כמעט כל שטח דצ'יה העתיקה. בשנת 1601 מיהאי נבגד ונהרג, אך עוא נשאר בהיסטוריית הרומנים כסמל של האידוד והעצמאות.

במהא 17, הנסיכים מטאי בסרב, שרבן קנטאקוזינו וקונסטנטין בראקובאנו בולאכיה ווסילה לופו במולדביה הקימו את בתי הדפוס הראשונים ואת בתי הספר הרומנים הראשונים, ליד מינזורים. במגביל, באדריכלות הוגדר סיגנון רומני עצמי, שילוב בין רנסנס לבין בארוק, עם השפעות מזרחיות.

המהא 18 היתה המאה של השוטים "הפאנאריים" (יונים שכונת פאנאר מאיסטנבול שמונו כנסיכי הנסיכויות הרומניות ע"י העותומנים). למרות זאת, אחדים מהנסיכים היוניים ישמו תקנות חדשות במגזרים שונים של החיים החברתיים, כולל בעולם התרבות.

המהפחה מ-1821 אשר הונהגה ע"י טודור ולדימירסקו, החזירה את הנסיכים